Lietas Nr. C20287316
Lietas arhīva Nr. C-0852-17/6

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2017.gada 26.aprīlī
Liepājas tiesas tiesnesis Arnis Lapiņš

izskatīja rakstveida procesā civillietu SIA „PlusPlus Baltic Re" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 14.decembrī prasītājs SIA „PlusPlus Baltic Re" tiesā cēla maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. B/ par parāda 1224,73 EUR un tiesas izdevumu piedziņu, kā arī lūgts atzīt tiesības saņemt likumiskos 6% gadā līdz sprieduma izpildei.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 25.jūlijā starp atbildētāju un AS „GE Money Bank" noslēgts patēriņa kredīta līgums Nr.112 (turpmāk – kredīta līgums) par aizdevuma 1337,50 EUR izsniegšanu. 2013.gada 23.augustā aizdevuma izsniedzējs noslēdza cesijas līgumu ar PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā, cedējot visas savas prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no minētā līguma. PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā 2015.gada 2.aprīlī noslēdza cesijas līgumu ar SIA "PlusPlus Baltic Re", ar kuru visas prasījuma tiesības pret atbildētāju tika nodotas prasītājam. Līdz ar to lūgts piedzīt neatmaksāto aizdevuma pamatsummu 842 EUR, līgumiskos procentus 33,62 EUR laika periodā līdz 2013.gada 5.jūnijam, likumiskos procentus 264,91 EUR laika periodā no 2009.gada 25.jūlija līdz 2016.gada 1.decembrim, līgumsodu 84,20 EUR un tiesas izdevumus. Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1764., 1811., 1828., 1934. un 1943.pantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} pantu prasības pieteikums tika nosūtīts atbildētājam (lietas 30.lapa).

Motīvu daļa

Iepazinusies ar lietas materiāliem un pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Savukārt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Ievērojot Civillikuma 1934.pantu noticis darījums – 2007.gada 25.jūlijā atbildētājs noslēdzis patēriņa kredīta līgumu Nr.112 ar AS "GE Money Bank" un saņēmis aizdevumu 1337,50 EUR apmērā (lietas 8.lapa).

Civillikuma 1943.pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Prasības pieteikumam pievienotajā cesijas līguma pielikumā ir redzams, ka atbildētāja pamatparāds prasītājam ir 842 EUR, ko tas ieguvis 2015.gada 2.aprīlī noslēdzot cesijas līgumu (lietas 15.lapa). Tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka minētā parāda samaksa būtu samaksāta pilnā apmērā.

Civillikuma 1838.pants noteic, to, ka samaksa veikta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs nav cēlis iebildumus pret prasību, nav apstrīdējis parāda summu, līdz ar to prasība par aizdevuma pamatsummas 842 EUR piedziņu ir apmierināma.

2013.gada 23.augustā starp AS „GE Money Bank" kā cedentu un PlusPlus Baltic OU filiāli Latvijā kā cesionāru noslēgtā cesijas līguma Nr.2 izrakstā (lietas 10.lapa) redzams, ka cedents cedēja un cesionārs pieņēma prasījumus, kas radušies cedenta veiktās komercdarbības rezultātā. Ar prasījumiem saprotami līguma 1.pielikumā norādīto cedenta debitoru neveiktie maksājumi aizdevuma atmaksai. Cedents nodevis cesionāram prasījumus kopā ar visām pie tiem piederīgām un cesijas brīdī pastāvošām tiesībām, tai skaitā, bet ne tikai, ķīlas tiesības, tiesības pieprasīt līgumsodu un/vai nokavējuma procentus, parādu piedziņas izdevumus, tiesāšanās un sprieduma izpildes izdevumus, kā arī citus izdevumus, kas saistīti ar parāda summu atgūšanu.

2015.gada 2.aprīlī PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā noslēdza cesijas līgumu ar SIA "PlusPlus Baltic Re", ar kuru visas prasījuma tiesības pret atbildētāju tika nodotas prasītājam (lietas 14.lapa). No minētājam līgumam pievienotā 1.pielikuma izriet, ka PlusPlus Baltic OU filiāle Latvijā cedējusi SIA "PlusPlus Baltic Re" prasījuma tiesības pret atbildētāju pēc iepriekš minētā aizdevuma līguma.

Saskaņā ar Civillikuma 1793.panta 3.punktu, prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Civillikuma 1801.pants noteic, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka, pret kuru prasījums vērsts, piekrišana nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Tiesa uzskata, ka minētais cesijas līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, tādējādi tas ir saistošs pusēm, un

prasītājs ir ieguvis no iepriekš minētā līguma Nr.112 izrietošās prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Kredīta līgums ticis noslēgts ar termiņu līdz 2009.gada 25.jūlijam (lietas 21.lapa).

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem saprotama tā atlīdzība, kura dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties. Savukārt, Civillikuma 1765.pants noteic, ka likumisko procentu likme ir 6% gadā.

Kredīta līgumā puses vienojušās, ka atbildētājs par aizdevuma izmantošanu maksā aizdevējam procentus pēc likmes 18% gadā no nesamaksātās aizdevuma summas (1.1.punkts). Prasītājs norādījis, ka procenti par aizdevuma lietošanu nav samaksāti par periodu līdz 2013.gada 5.jūnijam 33,62 EUR apmērā. Savukārt, par laika periodu no 2009.gada 25.jūlija līdz 2016.gada 1.decembrim prasītājs aprēķinājis arī likumiskos nokavējuma procentus 264,91 EUR apmērā.

Nav strīda par to, ka prasītājam ir tiesības uz līgumiskajiem procentiem un līgumsodu tikai līdz līguma izbeigšanas brīdim. Pēc līguma izbeigšanas prasītājam atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ir tiesības vienīgi uz jau agrāk uzkrājušos procentu un līgumsoda maksājumiem, kā arī procentiem, ko nosaka tiesa līdz sprieduma izpildei atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam.

Ievērojot iepriekš norādīto, prasītājam ir tiesības saņemt līgumiskos procentus 33,62 EUR un likumiskos sešus procentus gadā par minēto laika periodu, kurus tas aprēķinājis 264,91 EUR apmērā.

Atbilstoši iepriekš minētās līguma nosacījumiem puses vienojušās par līgumsodu 0,5% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru kavējuma dienu (lietas 21.lapa). Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu 84,20 EUR, kas aprēķināts par laiku periodu līdz 2013.gada 5.jūlijam.

Civillikuma 1716.pants nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņš šo saistību nepildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam saistību neizpildes gadījumā. Saskaņā ar Civillikuma 1724.[1] panta noteikumiem, tiesas kompetencē ietilpst izvērtēt piemērotā līgumsoda samērīgumu.

Civillikuma 1717.pantā noteikts, ka līgumsodu var pievienot katram līgumam, un tā apmēru nosaka līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Tomēr, atbilstoši jau stabili noteiktai tiesu praksei, atzīstams, ka līgumsods ir aprobežots arī ar citiem noteikumiem un taisnīguma principu, līdz ar ko tiesai ir tiesības, un pat pienākums pielīgto līgumsodu samazināt, ja tas ir atzīstams par nesamērīgu.

Tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumā Nr. SKC-212 pausto atziņu, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstama soda samērīguma princips.

Papildus tiesa ņem vērā, ka likumdevējs ar 2014.gada 1.janvāri ir paredzējis līgumsodu par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) aprobežot ar 10% no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Šāda likuma normas iestrādne norāda uz to, ka likumdevējs ir atzinis par taisnīgu līgumsodu, kas nepārsniedz 10% no pamatparāda.

Iebildumus pret celto prasību atbildētājs tiesā nav iesniedzis, nav apstrīdējis parāda summu un tā aprēķina pareizību, savu pienākumu to maksāt, līdz ar ko prezumējams, ka strīda par to lietā nav. Šādos apstākļos prasība apmierināma par aizdevuma pamatsummas 842 EUR, līgumisko un likumisko procentu 298,53 EUR un līgumsoda 84,20 EUR piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 183,71 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā, cita starpā, norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189., 190., 193., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt un piedzīt no /pers. B/ par labu SIA „PlusPlus Baltic Re" parādu 1224,73 EUR (viens tūkstotis divi simti divdesmit četri *euro* un septiņdesmit trīs centi), kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 842 EUR, līgumiskiem procentiem 33,62 EUR līdz 2009.gada 25.jūlijam, likumiskiem procentiem 264,91 EUR no 2009.gada 25.jūlija līdz 2016.gada 1.decembrim un līgumsoda 84,20 EUR, un tiesas izdevumus 188,41 EUR (viens simts astoņdesmit astoņi *euro* un četrdesmit viens cents) apmērā.

Nauda iemaksājama kontā Nr./konta numurs/AS "Swedbank".

Atzīt SIA „PlusPlus Baltic Re" tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir desmit dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā divdesmit dienu laikā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis A.Lapiņš